

Pag. 5

A plecat
o ziarista

Pag. 5

O manifestare
de innoobilare
sufleteasca

Pag. 8

Obiceiuri și
tradiții la
români

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie
GRATUIT

Seria a XIII-a

Nr. 4

APRILIE 2014

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

7 Aprilie – Ziua lui Amza Pellea

A devenit tradiție ca băileștenii de pretutindeni să-și dovedească lor, dar și altora, că-l au în inimile lor, mereu, pe Amza Pellea și cu pietate îi cinstesc memoria.

Și în acest an, după zile capricioase de început de aprilie, ziua de 7 a fost frumoasă și a favorizat desfășurarea acțiunilor comemorative, astfel că destui pelerini, în frunte cu organizatorul, dl primar Costel Pistrîțu, au mers la București – câteva zeci – s-au oprit la Cocor, unde erau așteptați de alți băileșteni, stabiliți în București, dar și de alții, străini de Băilești, însă admiratori ai marelui actor, care au fost și în anii trecuți și care au ținut cu tot dinadinsul să pună alături de noi o floare la „Steaua lui Amza Pellea“.

A urmat deplasarea la Cimitirul Bellu, unde așteptau fiica, actrița Oana Pellea, cea care i-a călcat pe urme în arta scenică și cinematografică, precum și surorile și nepoata marelui actor, dar și alți băileșteni-bucureșteni.

Au săvârșit serviciul religios de comemorare preoții Mihai David – oltean-bucureștean și concețeanul nostru Cătălin Neacșu, după care d-na Oana Pellea și rudele au împărțit participanților și trecătorilor colivă, mâncare de post și vin, întru pomenirea soților Amza și Dominica-Mihaela, cu tradi-

ționala sintagmă „Dumnezeu să primească!“

Pentru băileșteni a fost un privilegiu și, în același timp, un prilej de mândrie să primească pomană din mâinile actriței Oana Pellea, care cu mare emoție și cu modestia-i caracteristică, a găsit timp să-și îplinească menirea nu numai pe scenă sau pe platou, ci și ca fiică.

Cum să nu te emoționezi, până la lacrimi, pe acea alee-sanctuar, în fața celor două morminte ale celor pomeniți, cum să nu pui o floare la cele ale vecinilor, de asemenea nume celebre ale artei – Silvia Popovici, Gheorghe Cozorici, Adrian Pinte, Jean Georgescu, Jean Lorin-Florescu, Mihaela, nu departe de Birlic, Dinică, Ioana Radu și câți alții ?!

La înapoiere, băileștenii s-au oprit la Ghencea-militar cu flori și lumânări la mormintele aviatorului Petre Ivanovici și fiului său, ing. Av. C-tin Ivanovici. Concomitent, la Băilești s-au depus coroane de flori la bustul din fața Casei de Cultură care-i poartă numele și la Troița din Parc, apoi la Casa Memorială, preotul Crinu Mihai a oficiat slujba de pomenire, cu o participare considerabilă; s-au împărțit mâncare și vin, într-o atmosferă cu vădită încălzătură emoțională.

Valentin TURCU

Să primim Sărbătorile pascale cu
pace și căldură în suflet.
Să mergem împreună pe drumul vieții presărat cu
flori și stelute norocoase, plini de speranță și de
încredere, călăuziți de dragostea noastră,
iar anii care vin să fie cel puțin la fel de buni
ca cei de până acum!
Să avem mesele îmbelșugate și sufletele împăcate.

Hristos a înviat! La mulți ani!

Costel Pistrîțu,
Primarul Municipiului Băilești

Cititorilor Gazetei de Băilești

Ziua Sfântă-a învierii
Domnului Lumii, Iisus,
După Golgota durerii
Și zborul la Tatăl, Sus,
Să vă fie cu lumină,
Cu bucurie senină
Și daruri, la fiecare,
Cu liniște și-mpăcare!!!
Sărbătoarea Paștelor,
Belșug în oricare casă
Fie băileștenilor,
După dătină, pe masă!!!
Nu mâncați, chiar de puteți,
Multă ciorbă de bureți,
Ouă roșii, drob, friptură
Și ușor, la ...băutură,

Cu țuică, vin și sifoane,
Să nu vă ia cu ...frisoane,
Din coniac sau vișină
Și din berea consumată,
Ca să nu căutați leac,
Pentru ... cap sau la ...
stomac,
Scobutil, extraveral,
Sau, și mai rău, la...spital!!!
.....
De Paști, ca și alteori,
Redacția Vă transmite,
Sincer, iubiți cititori,
Azi, "Sărbători fericite"
Și, cu cugetul curat,
Din nou, "Christos a-nviat!"

La mulți și fericiți ani!

La ședința ordinară a Consiliului Local pe luna lui Mărțișor, desfășurată pe data de 26.03 s-au dezbătut 27 de proiecte de hotărâre și au participat 16 dintre cei 17 aleși locali.

DI secretar, M. Barbu, a declarat deschise lucrările și a predat ștabela dlui P. Pelea, președintele de ședință, care l-a invitat pe dl primar, C. Pistrițu, să prezinte ordinea de zi, după care, preluându-și atribuțiile, a propus ca proiectul de hotărâre de la punctul 27 să fie prezentat după cel de la punctul 3, iar dl D. Manciu a solicitat introducerea pe ordinea de zi a unui proiect privind procurarea de tablete pentru fiecare consilier. Cu amendamentele menționate, ordinea de zi a fost aprobată în unanimitate, dar în cele din urmă, proiectul nou-propus nu s-a mai dezbătut.

Pentru a nu repeta la fiecare proiect, facem precizarea că, exceptând pe cele de la punctele 1,2 și 26, toate celelalte au fost aprobate în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă execuția bugetară pe anul 2013, se stipulează că veniturile au fost realizate în proporție de 98%, în sensul că, față de veniturile prevăzute în sumă de 25.389 mii lei, s-a realizat suma de 24.882,189 mii lei, reieșind o nerealizare de 506,811 mii lei. Veniturile proprii au fost realizate în proporție de 92,52% din buget, iar impozitele și taxele pe proprietate, planificate în sumă de 3.026 mii lei, s-au realizat în sumă de 3.096,117 mii lei (102,32%).

În ceea ce privește cheltuielile, din suma totală planificată de 26.481 mii lei, s-a cheltuit suma de 22.627,795 mii lei (85,45%). Pe capitole, principalele cheltuieli se prezintă astfel: **Administrație publică locală:** planificat 5.096 mii lei, realizat 3.319,733 mii lei (65,14%); **Învățământ:** 9.539 mii – 9.431,225 mii (98,87%); **Sănătate:** 644 mii – 517,323 mii (80,33%); **Cultură, recreere și religie:** 1.736 mii – 1.544,245 mii (88,95%); **Asistență socială:** 1.853 mii – 1.435,590 mii (77,47%); **Servicii, locuințe și dezvoltare publică:** 1.490 mii – 1.251,157 mii (83,97%); **Protecția mediului:** 544 mii – 306,080 mii (56,26%); **Transporturi și comunicații:** 4.611 mii – 4.027,916 mii (87,35 %), întreaga sumă cheltuită pentru străzi. În urma execuției bugetului local s-a realizat excedent bugetar în sumă de 2.254,394 mii lei, reprezentând sume cu destinație specială, investiții, cu obligația ca aceste sume să rămână în fondul de rulment pentru a fi cheltuite în anul următor. Față de cele menționate, executivul a propus CL adoptarea unei hotărâri în formularea: Se aprobă încheierea exercițiului bugetar pe anul 2013, conform raportului anexat. Supra la vot, proiectul a fost aprobat cu 13 voturi "pentru", dnii P. Floricel, D. Manciu și Cl. Duinea abținându-se.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă scutirea unor persoane fizice de la plata

impozitelor și taxelor, se menționează că au depus cerere de scutire 8 persoane care se încadrează în prevederile art. 286, alin. 3 din Legea 571/2003 pe care executivul le-a propus și a solicitat CL să emită o hotărâre în formularea: Consiliul Local al municipiului Băilești aprobă scutirea de la plata impozitului pe clădiri și teren, conform Anexei 1.

DI I. Crețan a reamintit consilierilor că în ședința anterioară s-a hotărât aprobarea scutirii numai pentru persoanele fără niciun venit și a propus să se supună la vot. Propunerea executivului a fost respinsă cu 16 voturi "impotrivă", aprobându-se scutirea numai pentru cele 3 persoane

În loc de solemnitate, spectacol "ieftin", dezonorant

fără niciun venit: Popa Nicu, str. Carpați 102; Rădulescu Pompilian, str. Av. "Petre Ivanovici" 29 și Moțățăianu Ileana, str. Av. "Petre Ivanovici" 178.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea HCL 62/2012, se precizează că prin HCL 62/30.03.2012 s-a acordat Liceul Tehnologic "Ștefan Anghel", cu titlu gratuit, suprafața de 50 ha teren arabil pentru instruirea școlară și obținerea unor sume necesare achiziționării de materiale didactice, suprafața pentru care în 2013 au fost solicitate sume de la APIA, deși s-au lucrat numai 16,5 ha, însă mântate cu floarea-soarelui. Având în vedere că pentru anul 2014 au fost pregătite 35 ha și însă mântate cu grâu 27 ha, care urmează a fi declarate la APIA pentru 2014, executivul a propus CL: Modificarea art. 1 al HCL 62/2012 astfel: "Se aprobă darea în folosință cu titlu gratuit Grupului Școlar cu profil agricol "Ștefan Anghel" a suprafeței de 35 ha teren arabil din izlazul comunal, care va fi folosit în scop didactic și productiv în anii 2014-2016".

Dna Elena Jianu a menționat că din câte a înțeles liceul nu poate lucra cele 50 de ha care îi fuseseră date anterior și, după ce a întrebat dacă, între timp, s-au mai primit utilaje și a primit răspuns negativ, a avansat propunerea să se cultive mai multe specii și pe cea de modificare a perioadei apărute în documente, din 2012-2014, în 2014-2016. Edilul-șef a pedalat pe faptul că pământul a fost dat cu prioritate în scop didactic, ci nu special pentru realizare de venituri, fiind singura școală din oraș careia i se poate atribui pământ.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de Raportul privind verificarea modului de utilizare, în cursul anului 2013, a terenului arabil acordat Liceul Tehnologic "Ștefan Anghel" se stipulează că membrii comisiei de verificare, Ștefan Grigore, Iustina Mitran și Ileana Niță, au solicitat conducerii școlii

documente privind administrarea terenului, adică extrase de cont pentru subvențiile încasate de la APIA și pentru veniturile încasate pe facturile emise, în baza cărora s-a valorificat producția, note de recepție însoțite de facturile de achiziționare a combustibilului, a semintelor și a tratamentelor, decizii emise de director, referate de necesitate, ordine de plată, bonuri de consum etc. În primăvara anului 2013 au fost însă mântate 16,5 ha cu floarea-soarelui, pentru care s-a investit suma de 9.298,20 lei, din care pentru achiziționarea motorinei – 4.053 lei și pentru sămânță – 5.245,20 lei. În urma recoltării, s-a făcut recepția,

concluzii, să se fi precizat cine sunt vinovații și de ce se fac vinovați. DI ing. Șt. Grigore a răspuns tot printr-o întrebare: "De ce s-a folosit sămânță necertificată?" DI M. Urziceanu a fost de părere că, dacă s-a ajuns la concluzia că liceul n-a lucrat corect pământul, deși aceasta nu este deloc evidentă, este absolut necesar ca să fie sprijiniți oamenii de aici de către specialiști. "Poate că au fost ani de probă și se vor strădui să facă totul mai bine, fiind conștienți de aceasta." DI primar a menționat că s-a discutat despre constituirea comisiei, dar nimeni din CL nu și-a exprimat dorința de a face parte din ea. A menționat că nu s-a dorit să

se analizeze producția și să se găsească vinovați. Bani de la APIA au fost primiți pe baza unei declarații pe proprie răspundere cu privire la suprafața cultivată. Dna director, Mariana Rotaru, a precizat că n-a dat nicio declarație, a spus doar ce au cultivat, dar și pentru terenul necultivat se acordă o anumită sumă. Reintervenind în discuție, edilul-șef a menționat că nimeni din școală n-a știut cum s-a cultivat terenul, deși dna director trebuia să aibă aprobarea Consiliului de administrație, dar membrii acestuia n-au avut cunoștință nici de recepție, "deși terenul a fost dat școlii, nu directorului, care nu poate face nimic fără aprobarea consiliului de administrație. Fără să se supere, dna director a făcut abuz și uz de abuz." A sfătuit-o să nu mai încerce să facă totul de unul singur și i-a recomandat să dea dovadă de mai mare transparență. Adresându-se directorului școlii, în finalul intervenției, acesta a spus: "Noi n-am urmărit să găsim vinovați, am încercat să vă ajutăm, să vă îndreptați și să intrați în legalitate, spre binele tuturor".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezultatul casării bunurilor din patrimoniul unității administrativ-teritoriale, se menționează că, având în vedere că la nivelul municipiului s-a făcut inventarierea patrimoniului pe anul 2013 și s-a constituit comisia de casare în componența: Stan Petcuț – președinte, Victoria Gabroveanu și Victor Bonci, membri, întocmindu-se procesele-verbale nr. 6682 și 6683/2014 cu bunurile propuse pentru casare, executivul a solicitat adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se aprobă rezultatul dezmembrării/dezafectării și casării bunurilor rezultate din patrimoniul localității, conform proceselor-verbale anexate.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de plata redevenței de către ADI Oltenia, se precizează că, luând cunoștință de adresa 4219/26.02.2014 prin care Compania de Apă Oltenia SA comunică ADI cifra de afaceri pe anul

2013, iar Băileștii, la o cifră de afaceri de 1.656.665,83 lei, îi revine o redevență de 828,33 lei, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL în formularea: Se ia act de plata redevenței de către ADI Oltenia, conform anexelor.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă participarea municipiului Băilești la "Programul de stimulare a înnoirii parcului auto național 2014", se stipulează că autoritatea locală are în proprietate autoturisme aflate în stare avansată de degradare și că, în vederea rezolvării problemelor cetățenești în timp optim și în siguranță, este nevoie de achiziționarea unui autoturism prin programul menționat. În acest scop, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri conform căreia:

1. Se aprobă participarea municipiului Băilești la "Programul de stimulare a înnoirii parcului auto național 2014" care are ca scop achiziționarea de autovehicule noi, mai puțin poluante, în schimbul trimerii spre casare a autovehiculelor uzate.

2. Se dă acordul cu privire la casarea celor două autovehicule uzate (Anexa 1) precum și pentru achiziționarea unui autovehicul nou prin programul menționat.

3. Prima de casare și suma de 6.500 lei, reprezentând contravaloarea tichetului valoric, se suportă de către Administrația Fondului pentru Mediu prin același program.

4. Diferența până la acoperirea integrală a prețului de achiziționare a autovehiculului se suportă din bugetul local.

Prin hotărâri ale CL a fost aprobat Programul principalelor manifestări culturale-artistice și educative care se vor desfășura în trim. al II-lea 2014 la Biblioteca Municipală "Petre Anghel", Casa de Cultură "Amza Pellea" și Muzeul "Câmpiei Băileștilor", precum și devizele estimative de cheltuieli din acest trimestru – 2.500 lei, la bibliotecă și 37.000 lei la casa de cultură.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă organigrama și statul de funcții ale Casei de Cultură, se menționează că, ținând seama de documentele înaintate de conducerea unității în care sunt prevăzute 10 posturi – director, inspector contabil, 3 referenți, redactor Compartimentul media, bibliotecar, administrator, electrician și îngrijitor – executivul a solicitat CL: Aprobarea organigramei și a statului de funcții ale Casei de Cultură "Amza Pellea".

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Registrul spațiilor verzi, se menționează că, luând cunoștință de prevederile Legii 24/2007, republicată în 2009, potrivit căreia autoritățile locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi prin întocmirea registrelor locale ale spațiilor verzi pe care le administrează, de câte ori intervin modificări, executivul a propus CL: Aprobarea Registrului spațiilor verzi care aparțin domeniului public al municipiului Băilești, conform Anexei 1.

În capitolul al XVI-lea, intitulat "Formații cu sufixe", din cartea **Capcanele limbii române**, ilustrul lingvist Alexandru Graur abordează problema derivării cu sufixe, atrăgând atenția asupra unor formații greșite. De la început face precizarea că limba română a avut totdeauna mai multe sufixe decât prefixe și "le-a folosit în mod intens". Problema este

complexă, pentru că s-au înmulțit sufixele internaționale și autorul începe cu exemple în care, din cauza folosirii incorecte a sufixului, se ajunge la deteriorarea cuvântului de bază, fie în ceea ce privește forma, fie în ceea ce privește înțelesul.

Defecțiune este de origine latină și are înțelesul exact "părăsirea unui aliat", fiind din aceeași familie cu *deficiență* care înseamnă "lipsă". S-a căutat un cuvânt care să însemne "stricarea" și, ca să se înțeleagă că există posibilitatea de reparare, nu s-a pornit de la *a strica*, ci de la *defect*. De la acesta, de fapt de la verbul *a se defecta*, trebuia format un derivat ca *defectare* sau, eventual, *defectație*, în niciun caz însă *defecțiune*, care este format de la o temă latină și trebuia păstrat cu valoarea lui originală. Adevărul este că și adjectivul *defect*, "stricat", a fost creat greșit, după modelul lui *perfect*, dar corect este *deficiență*, în general, foarte puțin folosit.

Să ne ferim de ... "capcane"

O confuzie de sufixe încurcă și pe *devoțiune* cu *devotament*, ambele din aceeași familie, dar primul cu înțeles religios ("cucernicie"), al doilea cu înțeles laic ("atașament față de o persoană sau față de o organizație").

Ceva mai complicată este istoria lui *pronunție*, pe care îl folosesc și unii lingviști în loc de *pronunțare*. De la *a pronunța* trebuia să se formeze *pronunțatie* sau pornindu-se de la latinescul *pronuntio*, se ajunge la *pronunțatie*. Într-adevăr, în latinește există *pronuntiatio*, care a dat în franceză *pronunciation*, iar în italianește *pronunziatione*. Există însă în italiană și forma mai scurtă *pronunzia*, care se zice că ar sta la baza cuvântului românesc. Autorul mărturisește că îi vine greu să creadă, pentru că de obicei nu din italiană se iau

cuvinte de acest tip, și consideră că mai degrabă atât în italiană, cât și în română a părut greu de pronunțat - *țiație* și, mai ales, -*țatie*, din cauza repetării lui *ț*, și de aceea s-a recurs la o formă mai scurtă, pentru care puteau servi ca model *convenție*, *intenție* etc.

Mai gravă i se pare confuzia produsă în cazul altui exemplu. Dat fiind că există cuvintele *citronadă*, *limonadă*, *oranjadă*, s-a putut înțelege că sufixul cu care se formează numele de băuturi este *-dă* și când s-a creat un produs românesc din fructe, i s-a zis *frucadă*, format greșit, deoarece baza nu este *fruc*, ci *fruct*, așa încât ar fi trebuit să se zică *fructadă*. Este posibil ca cineva să fi atras atenția asupra greșelii, pentru că a apărut apoi o altă marcă, *fructonadă*. De data aceasta s-a făcut altă greșeală,

căci, pornindu-se de la *limonadă*, *citronadă*, analizate greșit, s-a socotit că sufixul este *-onadă*, dar de fapt este *-adă*, adăugat la italianescul *limone* sau francezescul *citron* ("lămâie").

O situație complicată provoacă sufixele latinești *-arius* și *-alis* destul de apropiate ca înțeles. *Funerarius* înseamnă "care privește înmormântarea" iar *funeralis*, "de înmormântare", dar ca neutru plural, *funeralia* a ajuns în limbile romanice (românescu *funeralii*) să fie folosit cu înțelesul de "înmormântare". Foarte adesea se aude și se citește (scrie) *funerarii* în loc de *funeralii*, iar uneori *piatra funerară*, în loc de *piatra funerală*.

Numerar, adică "bani gheață" devine în gura unora *numeral*. Mai des se confundă *familial* cu *familiar*,

► *Continuare în pag. 7*

Potrivit prevederilor art. 7 și 8 ale aceleiași legi, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă coronatul arborilor de pe aliniamentele stradale ale localității, din Parcul Tineretului și din Parcul Balasan;

2. Se aprobă tăierea arborilor de pe domeniul public al localității care prezintă risc de rupere și cădere, în caz de situații de urgență.

Având în vedere că, în urma deplasărilor în teren pentru inventarierea bunurilor care aparțin domeniului public, s-a constatat necesitatea completării acestora, executivul a propus CL: Aprobarea completării Anexei 3 la HCL 19/31.03.1999 prin trecerea în domeniul public a bunurilor cuprinse în anexa alăturată, adică modificarea lungimii unor străzi din patrimoniul public al municipiului.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de încetarea contractului de concesiune 12593/2004, se stipulează că între CL și dl Lazăr Ion s-a încheiat contractul de concesiune pentru suprafața de 400 mp, din str. Independenței 68 pe o perioadă de 5 ani, începând cu cu 01.07.2004. Întrucât concesionarul n-a mai solicitat prelungirea acestuia, care a încetat la data de 01.07.2009, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: Se ia act de încetarea contractului de concesiune 12593/18.06.2004 referitor la suprafața de 400 mp, proprietate a CL, situată în str. Independenței 68.

De asemenea, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL în formularea:

Se aprobă trecerea suprafeței de 400 mp, amplasată în str. Independenței 68, din domeniul public în domeniul privat al municipiului.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă mutarea construcțiilor amplasate în str. Tăbăcari 22, în partea de sud a pieței, se menționează că pe data de 21.03 s-au finalizat lucrările la pavilionul "Legume și fructe", pus la dispoziția comercianților și producă-

torilor agricoli, urmând continuarea lucrărilor de amenajări exterioare, platforme betonate, alei pietonale, iluminat public exterior și zone verzi. Deoarece este necesară eliberarea terenului ocupat cu construcții aflate pe malul de nord al Pârâului Balasan, executivul a propus CL: Aprobarea mutării construcțiilor aflate în domeniul public al municipiului, amplasate în str. Tăbăcari 22 din vecinătatea Pieței agroalimentare în partea de sud a Pârâului Balasan, cu menținerea contractelor de închiriere.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă darea în administrarea Casei de Cultură a monumentelor de pe raza municipiului, se precizează că pentru buna întreținere a celor 7 monumente - Monumentul Eorilor, Lt. Poenaru, 1907, Amza Pellea, Av. P. Ivanovici, Eroilor din 1877 și Placa Comemorativă din Parcul Tineretului - executivul a propus adoptarea unei HCL în formularea: Se aprobă darea în administrarea Casei de Cultură "Amza Pellea" a monumentelor din municipiul Băilești, conform anexei.

Întrucât în Anexa 1 la Proiectul de hotărâre se menționează suprafața de 10.000 mp, teren intravilan situat în str. Șoseaua Galicea Mare 10, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri prin care: Se aprobă trecerea în domeniul privat al municipiului a bunurilor, conform Anexei 1, care face parte integrantă din hotărâre.

Dând curs cererii 6373/06.03 prin care 5 familii cu domiciliul pe str. Meseriași solicită extinderea rețelei de apă și de canalizare pentru recordarea imobilelor, executivul a propus CL: Aprobarea executării de bransamente la rețeaua de apă și de canalizare a unor gospodării din str. Meseriași.

Pentru că s-au finalizat lucrările la pavilionul de Legume-fructe și încep lucrările de construire a celui de Produse lactate, fiind necesară dezmembrarea șopronului existent pe amplasamentul viitoarei construcții a acestuia, executivul a propus emiterea unei HCL prin care: Se aprobă dezmembrarea șopronului de vânza-

rea produselor alimentare din Piața agroalimentară, str. Tăbăcari 22.

Având în vedere că piața municipiului este cuprinsă într-un program de proiecte europene pentru modernizare, iar programul este în plină desfășurare prin amenajarea mai multor module și că pentru bunul mers al activității se impune existența unui regulament de organizare și funcționare, executivul a propus: Aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Pieței municipiului, în forma anexată.

DI primar a propus un amendament la art. 23 din regulament în sensul că, fiind considerată piață permanentă, pentru zilele de luni, marți, miercuri, vineri și sâmbătă, taxa zilnică pe masă să fie 50% din taxa propusă.

Dând curs adresei 631/20.03 a conducerii SC Paza CLB SRL, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de consiliu, în formularea: Se ia act de Raportul de inspecție economico-financiară, încheiat de ANAF, anexat la hotărâre.

Având în vedere expunerea de motive cu nr. 637/25.03.2014 prin care conducerea aceleiași societăți propune spre aprobare repartizarea pe destinații a profitului contabil net pe anul 2012, în sumă de 61.650,21 lei rămas după deducerea impozitului pe profit (11.742,92 lei) după cum urmează: acoperirea pierderii contabile de 23.661,80 lei și alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege - 37.988,48 lei, executivul a propus CL: Aprobarea repartizării pe destinații a profitului contabil net pe anul 2012, la SC Paza CLB SRL, conform anexei însoțitoare.

Prin expunerea de motive 638/25.03, conducerea SC Paza CLB SRL solicită modificarea Actului constitutiv prin crearea serviciului de gestionare a câinilor fără stăpân și reinvestirea profitului net nerepartizat în sumă de 37.988,48 lei, executivul a propus emiterea unei hotărâri în formularea:

1. Se completează Actul adițional al SC Paza CLB SRL, punctul II "Obiectul de activitate" prin adăuga-

rea activității secundare: Cod CAEN - 7500, "Activități veterinare" (ecarisaj); 2. Se aprobă reinvestirea profitului net, conform Anexei 1.

Ținând seama de cele menționate în expunerea de motive de către conducerea SC Salubritate Băilești SRL, în conformitate cu prevederile art. 14 și 20 din Legea 211/2011 și ale art. 36, alin. 3, lit "c" din Legea 215/2001, executivul a propus CL emiterea unei hotărâri, conform căreia: Se aprobă implementarea Proiectului "Un Băilești curat", cofinanțat de Fondul Social European, prin Programul Operațional "Dezvoltarea Capacității Administrative" care constă în colectarea selectivă a deșeurilor.

În raportul înregistrat sub nr. 8059/23.03 se precizează că prin HCL 1/2014, la Cap. 68.02.50, pentru susținerea asociațiilor și fundațiilor s-a prevăzut suma de 240 mii lei, iar prin HCL 50/2014 s-a aprobat subvenționarea Fundației "Casa Creștină" cu suma de 70 mii lei, diferența de 170 mii putând fi alocată prin HCL unei alte asociații. Prin adresa 60/17.03 reprezentantul legal al ALDO-CET solicită CL să dispună includerea pe ordinea de zi a ședinței Comisiei Sociale din 25.03 validarea sumei de 210.880 lei, aprobată pentru funcționarea Centrului de zi "Teodora", în vederea aprobării prin HCL, iar în expunerea de motive 9.087/25.03 se precizează că, în urma analizei făcute de autoritatea locală, s-a constatat că este necesară modificarea Contractului de parteneriat, la Cap. III, "Obligațiile Primăriei municipiului Băilești". Având în vedere cele menționate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care:

Se aprobă modificarea Contractului de parteneriat cu Asociația Longdon Down, Centrul Educațional "Teodora", la Cap. III, "Obligațiile Primăriei Băilești", astfel:

Art. 3.1. Asigură contribuția municipiului Băilești din bugetul local a cheltuielilor de funcționare a Centrului de zi, în sumă de 130 mii lei;

Art. 3.2. Asigură cofinanțarea cheltuielilor de investiții capitale în

Centrul de zi, în sumă de 40 mii lei.

Edilul-șef a pedalat pe necesitatea modificării contractului de parteneriat, aducând argumente convingătoare în acest sens. Dna Maria Vâslan, reprezentantul legal al ALDO-CET, a menționat că se discută despre acordul de parteneriat și că formula cea mai clară și fără suspiciuni este contractarea serviciilor prin licitație publică și că în prezent lucrează 8 persoane, deși minimum este de 10, făcându-se eforturi deosebite, mai ales că părinții n-au posibilități materiale, motiv pentru care se impune o analiză matură. DI A. Dumitrașcu a fost de părere că "nu suntem foarte clari", nu se fac afirmații precise. S-a pus problema dacă demersul este legal, așa cum s-a înțeles din explicațiile dnei Violeta Moțățăeanu, directorul economic, însă D-Sa a răspuns că n-a afirmat că este legal și că nu poate garanta că totul este în legalitate. Supus la vot, proiectul a fost aprobat cu 11 voturi "pentru" și 5 abțineri (Cl. Duinea, I. Crețan, P. Floricel, E. Cecea și M. Urziceanu).

Edilul-șef a adus mulțumiri consilierilor care au aprobat proiectul, felicitându-i că au înțeles importanța lui și bunele intenții ale executivului de a veni în sprijinul celor oropsiți de soartă, insistând asupra faptului că "am fost consecvenți pe proiectele pe care le-am inițiat, iar dacă vreun proiect nu este eligibil, facem modificări. Toți trebuie să fim uniți, toți luăm hotărâri, toți răspundem."

Așa cum am spus și înainte de începerea ședinței, în ultimele două luni am fost dezamăgiți, deoarece, în loc să aibă aspect, dacă nu de solemnitate, cel puțin de eleganță și elevație, ședințele CL se transformă într-un spectacol "ieftin", ca să ne exprimăm eufemistic, și să nu zicem cu aspect apropiat de cele de circ, ceea ce nu onorează pe cei ce au avut privilegiul de a obține votul cetățenilor, care și-au pus mari speranțe în calitatea umană a acestora. Incredibil, dar adevărat. Trebuie atenție, ca să nu ne apropiem de ridicol.

Gh. GHEORGHISAN

36. „O, ce frumoase lumi s-au ivit și au dispărut în sufletul meu“

Jean Jacques Rousseau

Am sentimentul că evocările mele au fost mai zgârcite cu școala generală nr. 1, unde am trăit și muncit patru ani, între 1971-1975 și unde, deși eram cel mai tânăr, am fost respectat și ajutat ca director al acestei unități. Printre dascăli, unii îmi fuseseră profesori sau învățători (dar la altă școală, numărul 3); niciodată nu s-au prevalat de acest atu. și, dorind să rămân în registrul comic, voi relata câteva întâmplări de sub această zodie.

Valeriu Ioana lucrase într-o altă școală și devenise de notorietate conflictul lui cu directorul lui de acolo. (Voi mai reveni la acesta din urmă.) Așa că, printr-un concurs de împrejurări, în 1973 a reușit să se transfere la școala nr. 1, unde a găsit o atmosferă care îl stimula sufletește și profesional.

Fără amploarea și frecvența celor de la Liceul teoretic, aici, la Nr. 1, se statornicise un obicei, ca bărbății, o dată sau de două ori pe an, să organizeze o petrecere. Colegele participau la alte asemenea serate, dar la aceasta luau parte numai bărbății. Ne foloseam de o încăpere liberă de la grădinița de alături și, când petrecerea era în toi, l-am urmărit cu atenție pe noul nostru coleg.

Efectiv, se răsfața. După câțiva ani petrecuți într-un mediu ostil pentru el, acum savura apropierea unor colegi binevoitori. Numai că, dansând de unul singur prin sală și bucurându-se de distracția la care participa, neatent, a dat cu piciorul în găleata cu vin așezată cuminte într-un colț și așteptând să fie golită. Un portretist talentat ar face carieră dacă ar descrie trăirile sufletești întâmpinate pe figura noului nostru coleg. Surpriză, teama de a nu fi socotit beat – eram abia la începutul chefului și, oricum, Valeriu nu avea acest „dar“ – , rușinea sau teama de a nu se face de răs, gândul că a lăsat colegii fără băutură; toate acestea se puteau citi pe chipul său derutat.

Am izbucnit toți în râsete prietenești; nimănui nu-i trecea prin cap să se supere iar bătrânul meu profesor de matematică, domnul Ion

Fițoiu, locuind alături, s-a dus și a venit cu găleata din nou plină...

Un al doilea episod îi are în centru pe bunul și devotatul Ilariu Popescu, azi aproape nonagenar, și pe Gore Crăciunoiu, poreclit Sfontig.

Primul – profesor de Limba română; și al doilea – maistru-instructor –, omul cu mâini de aur, care știa ca nimeni altul să confecționeze, din plastic, brelocuri, castele meșteșugite, capete pentru schimbătoare de viteză, cuțite și multe altele. Eu am întâlnit mulți meseriași foarte pricepuți, dar nici nu ar fi putut sta alături de acest adevărat artist. Din păcate, pădure fără uscături nu se poate și, după o viață dezordonată, deși familist, Gorel a plecat de mult timp dintre noi.

Cei doi mi-au fost „profesori“ de pescuit și întâmplarea de mai jos mi-a rămas întipărită în suflet. De obicei, la Cilieni mergeam cu bicicletele. Nenea Ilariu, foarte înalt, intra în apă, având și niște cizme uriașe. Eu și Gorel rămâneam pe mal. Firește, experiența, norocul, dar și poziția îi asigurau domnului Popescu locul întâi, indiscutabil, într-un clasament pe care-l întocmeam de fiecare dată. Era un joc glumeț, nevinovat: fiecare pește prins era arătat celorlalți, numărât odată cu rezultatul din acel moment al tuturor, pentru comparație și stimulare. De pildă, la un moment dat, Ilariu Popescu avea 28, Gorel Stoicescu – 17 iar eu, ageamiu, numai 11.

Deodată, pe lângă noi a trecut nenea Nelu Lăzărescu, unul din cei mai vestiți pescari băileșteni. Își terminase „treaba“ și, pe coarnea bicicletei îi atâna o papomiță mare, doldora de pește. Atunci Gorel i se adresează cu voce înceată:

- Bine, nea Nelule, vii mereu la mine în atelier să-ți faci blinkere, să-ți repari mulinete etc. De fiecare dată domnul director te vede și nu-ți reproșează nimic, a adăugat râzând, colegul meu.

- Doamne, ia-mă, Gorele, a răspuns bunul pescar; ia deschide juvelnicul! și ne-a băgat acolo cel puțin șase kilograme de pește.

Când am terminat partida de pescuit și a ieșit triumfal din apă, nenea Ilariu a rămas uluit de cantitatea „prinsă“ de noi.

- Păi, nene Ilariu, i-am zis eu râzând, noi prindeam pește după pește dar anunțam numai din când în când câte unul. Nu voiam să te descurajăm!

Gorel Sfontig a murit de multă vreme iar domnul Popescu a aflat abia acum câteva zile – ianuarie 2012 – că, de fapt, noi l-am depășit în clasamentul pescăresc prin... fraudă!

37. „Înainte de a bate cu pumnul în masă, uită-te dacă nu e vreun cui ieșit“

Bourvil, actor francez

Am tot amânat să scriu despre agricultură, mai exact despre campania agricolă, din păcate strâns legată de școlile băileștene. Mă gândeam că tonul, obligatoriu sumbru, al tabloului agricol va distona vizibil cu nota amuzantă a amintirilor mele. Dar, pentru că mă apropiu de sfârșitul primei părți a acestora, trebuie, totuși, s-o fac. Mă voi opri mai ales la ultimii ani de dinaintea lui '89, când devenise evident că sistemul își trăia clipele din urmă.

Se știe că, având obsesia achitării datoriei externe, Ceaușescu transformase agricultura și pe români într-o treabă polițienească, oamenii fiind terorizați de... oastea lui Bobu. și, ca să fie mai limpede contextul din care-mi extrag amintirile, trebuie să scriu despre experiența trăită de șefii politici din Dolj. Episodul mi l-a relatat un prieten, aflat prin profesie și întâmplare „în preajmă“. Toamna târziu, după strângerea recoltelor, șefii de județe mergeau la București să raporteze „succesele“ din agricultură. Ei erau întâmpinați ca un cerber, de către: „Tovarășă“ de la Cabinetul Doi.

- Ei, Doljule, ia să vedem, cu cât v-ați „închis“ la porumb?

- Tovarășă, cu 12,3 tone, răspundea primul-secretar, comunicând o cifră extrem de umflată.

- Măi, voi sunteți nebuni? Vreți să-l omorâți? Un om ca el se naște o dată la câteva sute de ani. Astea sunt rezultate? Plecați înapoi și fără 14 tone să nu vă întoarceți!...

Nu știu exact dacă așa se purtau discuțiile, dar se spunea că activiștii județeni se înapoiau dezumflați la Craiova, mai ordonau încă o ... rerecuperare (cu doi re la început) și începea iarăși nebunia. Ei se încăpățâneau să creadă că erau sabotați și că, pe câmp rămâneau, după recoltare, cantități însemnate de știuleți, care să le permită... primirea la Comandantul suprem. Totuși, până la urmă, tot **pixul** era „sursa“ sporirii producției raportate.

În acest context tensionat, în acei ultimi ani de până la Revoluție, la IAS Băilești a venit consilierul personal al lui Emil Bobu, un oarecare U., nume cu rezonanțe cehe sau poloneze, un tip dur și decis să facă „ordine“. L-a suspendat din funcție pe discretul dar tenacele director Fieroiu și a ajuns, în cele din urmă, și în cancelaria școlii Agricole.

S-a pus la cale o nouă acțiune de recuperare a știuleților rămași pe câmp – deși mare lucru nu se mai găsea – și a decis, în manieră polițienească și incontestabilă – ca diriginții să predea suprafețele „toaletate“ către directorul școlii, care „să răspundă“ în fața forurilor județene.

Era un risc mare să-l contrazic,

dar și mai mare era acela de a accepta. Ar fi trebuit, probabil, să stau zi și noapte pe câmp, căci era posibil să mai apară vreun știulete rătăcit și de aici, dezastrul! Aflasem că în județ, unii primari fuseseră arestați, fiindcă unele persoane (cu rea intenție sau chiar o înscenare dirijată), aruncaseră niște știuleți în sole raportate ca fiind complet terminate. și atunci, mi-am luat inima în dinți și am replicat:

- Nu vă supărați, tovarășul U., dar eu sunt directorul școlii, nu al IAS Băilești. Eu sunt în aceeași echipă cu elevii și profesorii. Mi se pare firesc, deci, ca după ce am terminat recuperarea, eu și colegii mei să dăm în primire suprafața verificată, fie fermierului, fie altcuiva din partea întreprinderii.

A vrut să reacționeze violent dar, lucid, și-a dat seama că am dreptate. Așa că, scrâșnind efectiv din dinți, a răspuns:

- Aveți dreptate! Deși eu nu mai am încredere în fermierii IAS. Desemnați atunci, s-a întors către reprezentantul Trustului IAS, pe cineva care să ia în primire suprafețele controlate...

În acest timp, la C.A.P. domnea dezordinea, conform zicalei „Copilul cu multe moașe rămâne cu buricul netăiat“. Specialiștii de aici, oameni bine pregătiți profesional, nu erau lăsați să-și facă treaba de către tot felul de activiști județeni. Am asistat la o scenă hilară, în care un bun inginer de aici l-a întrebat pe primar:

- Tovarășe primar, ne permiteți să începem recoltatul orzului?

Sau, în altă situație, unii din șoferii de la C.A.P., conducând-o pe vestita Cr.P. – una din temutele femei-comisar ale vremii – prin tarlalele cooperativei, i s-a adresat acesteia:

- Până mai încurcați dvs. treburi-le pe aici, eu mă duc să iau benzină!

Nu cunosc și deznodământul acestei scene comice; se pare că tovarășa Cr. P. nu a înțeles ironia mucalitului șofer.

Ani de zile, conducătorii de unități din oraș – inclusiv Protoieria – au fost terorizați de Comandamentul local pentru agricultură. Din primăvară până în toamnă, vorba lui Caragiale, zilnic între orele 18-23 trebuia să asistăm la interminabile discuții despre utilaje, producție, transport, cooperatori, acord global, acte de indisciplina, sustrageri de produse agricole ș.a.m.d. Limbajul era pe măsură: „porcule“, „până dimineață vă leg“, „nesimțitor“, „îți bag coceanul pe gât“ și multe altele. Abia într-un târziu, după ce asistam abrutizați la chestiuni care nu ne priveau, se făcea repartizarea școlilor la fermele C.A.P. pentru a doua zi.

Total dura numai câteva minute. Dar, abia ajuns acasă, înainte de a mă culca, suna telefonul. Era același Tiberică Greblă, cu vocea

lui dogită de tutun:

- Directore, vezi că am schimbat planul pentru mâine, după cum urmează!

Așadar, după ce stătuserăm 4-5 ore de pomană, repartizarea școlilor se modificase după plecarea noastră. Aceasta însemna că, la rândul meu, să comunic directorilor de școli modificările de ultimă oră. și, stresați de timpul pierdut inutil la comandament, unii dintre ei mă învinovăteau pe mine pentru ... „schimbarea modificării“.

Noi, cei de la Agricolă, spre șansa noastră, aparțineam de IAS și mergeam mai ales la fermele legumicole ale acesteia. Numai rareori ne trimiteau la recoltat sau încărcat de porumb, de unde îmi aduc aminte un episod hazliu. Un mărginit inginer de aici, D.A., care vedea în elevi doar mână de lucru ieftină și atât, abera atunci când îi spuneam ca elevii să facă pauză:

- Păi, domnule director, după ce elevii aruncă știuleții în remorcă, în timp ce se apleacă să ia alții de jos, nu înseamnă că se și odihnesc? De ce să mai facă și pauză!?

Nici nu mă mai oboseam să-i răspund la asemenea bazaconie...

În schimb, la CAP venea zăpada și tot nu se mai termina culesul. Sigur, existau diferite și numeroase cauze, însă mi-a rămas în memorie o scenă ciudată: fermiera stătea în capul tarlalei și, când n-o vedea nimeni, împletea ... ciorapi („doi pe față, unul pe dos“, cum comenta sarcastic Valentin Turcu). și tot acolo, fără să intre în lan, stăteau brigadierul, reprezentanții primăriei, cei de la județ etc., etc., toți având rolul de vâtafi, în vreme ce dascălii erau cei care intraseră în mijlocul culturii de porumb.

Misiunea cea mai ingrată o aveau însă educatoarele și învățătorii, ca de altfel, și ceilalți salariați din oraș. Femei tinere care nu puseseră mâna pe sapă, dascălițe bolnave sau în prag de pensie, medici, preoți, gestionari de magazine, muncitori din fabrici, cu toții sufereau pe câmp sub puterea neiertătoare a diabolicului **acord global**. Acești oameni își neglijau activitatea profesională și se chinuiau, realmente, la prășit și recoltat porumb, având grijă să nu taie, din greșală, vre o tulpină. Am asistat la concedierea unei vânzătoare, care ar fi tăiat plantele... dinadins.

Iar ca să fie supravegheați, erau desemnați cei mai intoleranți funcționari din primărie, precum temutul I.N. Numit de noi, filologii, **fiul secetei** (titlul unui roman de Ion Lăncrăjan), acesta își întocmise „schema“ suprafețelor de care răspundea și îl auzai adesea „informând“.

- Pe rândul 64, plantele cu numărul 811, 1400 și 1859 au fost tăiate!

Față de excesul său de zel, eu cred că el a fost nu un învingător, ci un învins. De aceea, și azi, când îl întâlnesc, îl privesc cu compătimire!

Marian PIRNEA

O manifestare de înnobilitare sufletească

Așa a fost activitatea desfășurată în cadrul manifestărilor organizate sub genericul „Zilele Bibliotecii Municipale Petre Anghel” și de la care participanții au plecat mai optimiști, mai bogați sufletește.

Activitatea care a beneficiat de o asistență numeroasă, în rândul căreia am remarcat elevi de la cele două licee, însoțiți de distinsle profesoare Camelia Ionescu și Angela Staicu, s-a dorit un elogiu adus bibliotecii, dar și un prilej de întâlnire și prețuire a scriitorului polivalent Petre Gigea-Gorun, care onorează din nou Băileștii, lansând noua sa carte **Oameni și destine**.

Dna Janeta Vlad, bibliotecar-responsabil, a prezentat succint instituția aflată la venerabila vârstă de 88 de ani, exprimându-și bucuria că „în această zi frumoasă cu soare” biblioteca a avut oaspeți de onoare, scriitorul Petre Gigea-Gorun fiind însoțit de dnii Marian Trifan, Alexandru Radu și Vasile Dulgheru, fondatorul cu 8 ani în urmă al Clubului Pensionarilor. Elevele Mustăța Mihaela și Bojin Maria, de la Școala Gimnazială nr. 3 au recitat două poezii din creația invitatului de onoare, iar distinsa dnă Doina Țenea, poezia „Rondel pentru casa în care m-am născut”, moment emoționant care „l-a mișcat” profund pe autor, așa cum a și mărturisit la începutul intervenției D-Sale.

Cu o sinceritate debordantă, autorul cărții lansate a mărturisit că de fiecare dată vine cu mare plăcere la Băilești, pentru că găsește aici „nu numai soarele, bucuria vieții pământeste, dar și soarele și lumina din sufletul băileștenilor”.

„Oameni și destine” este a 44-a carte care vede lumina tiparului, creația proprie însumând peste 18 mii de pagini și se găsește în toate bibliotecile județene, în multe alte biblioteci din țară, dar și din alte țări. A mărturisit că în majoritatea cărților în proză a vorbit despre țara noastră, a doua mamă, mama spirituală, dând glas crezului său că „cine n-are țară și nu este legat de țara sa este un om pierdut”.

Cu mare putere de seducție, cu plăcere și satisfacție, autorul a prezentat cartea care are nouă capitole care de care mai interesante și mai cuceritoare, cu motto-uri deosebit de inspirate, insistând asupra punctelor forte ale fiecărui capitol. Înainte de prezentarea cărții, se cuvine să cităm două fraze din „În loc de cuvânt-înainte”: *Mulțumesc lui Dumnezeu că m-a ajutat ca în cursul vieții mele, pomite din satul natal, când am plecat la liceu, la Craiova în cipici, să pot să ajung*

în 55 de state ale lumii din toate continentele... Fie ca paginile acestei cărți să dea cititorilor mei satisfacție și bucurie.

Cele nouă capitole (cu motto-ul fiecăruia în paranteză) sunt: I. „Un fiu al comunei Goicea Mică devine reputat istoric și membru al Academiei Române – Ștefan Ștefănescu” – (Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri – Aristotel); II. „Întâlniri cu Ștefan Manea în împărția plantelor misticoase” (Et în Arcadia ego); III. „Preafericitul părinte patriarh Teoctis Arăpașu, cetățean de onoare al comunei Goicea” (Vei fi națiune prosperă, pământ roditor de bine, popor solidar și făcător de pace – Ioan Paul al II-lea); IV. „Discuții ocazionale cu Ana Aslan, savant de renume mondial” (Bătrânețe, haine grele, / Ce n-aș da să scap de ele); V. „Câteva însemnări despre Aexandru Piru, profesor universitar și eminent critic literar” (Desigur, arta scrierii este cel mai minunat lucru din câte a născocit omul – Lamartine); VI. „Scriitorul Ion Desideriu Sîrbu se stabilește la Craiova” (Scriitorii sunt cei mai ideali prieteni ai noștri – M Sadoveanu); VII. „Am fost prieten cu V.G. Paleolog, un cărturar de seamă al Craiovei” (Am făcut și eu pași pe nisipul eternității – C. Brâncuși); VIII. „De ziua mea, de vorbă cu poetul Nichita Stănescu” (Stelele-n cer deasupra mărilor/ Ard depărtărilor până ce pier – M. Eminescu); IX. „Cetățeni de onoare ai comunei Goicea” (Este mai ușor a vorbi despre zei decât despre oameni – Platon).

Impresionat de personalitatea lui Nichita, când a prezentat capitolul consacrat acestuia, autorul cărții a citit cu emoție evidentă, dar și cu prețuire superlativă câteva cuvinte rostite de acesta la întâlnire: *Noi, poezii, suntem sentimentali. Ne mulțumim cu puțin. Un gest de prețuire, o vorbă bună la adresa noastră ne însufletește și ne încurajează. Căpătăm aripi. Când suntem neglijați ne închidem în noi. Rămânem numai cu scrisul și cu singurătatea și aceasta se vede întipărit în versuri și în scrieri. Un cântec al unei păsări în colivie. Noi suntem păsările cerului. Vrem să trăim liberi ca pasărea cerului. Noi ne hrănim cu zboruri, cu lumina soarelui și a stelelor, cu cer albastru, cu flori, cu farnec de pădure, cu munți și ape rostogolite, cu libertate și cu gândurile noastre. Cu sentimentele noastre...ca un cal slobod care nu se lasă înșeuat.* Câtă sensibilitate, câtă înțelepciune!

Prof. Angela Staicu a apreciat superlativ faptul că autorul vine

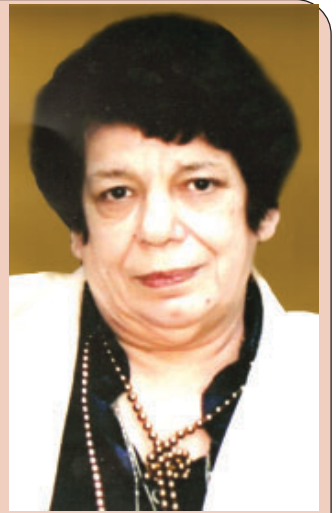

mereu în Băilești și pentru că a folosit de multe ori cuvântul magic „mulțumesc”, a menționat că „noi trebuie să vă mulțumim” și a apreciat această „întâmplare” de a fi împreună în săptămâna „Școala altfel”, prilej de a-i face pe elevi să fie mai buni și să știe mai mult. Lecția de diplomatie și decență va rămâne în sufletele tuturor, dar mai ales în ale elevilor. S-a declarat unul dintre profesorii care-i sprijină pe elevi să „ducă în suflet istoria”. „Cât existați și veți exista și vă vom citi cărțile, cu siguranță că și prezentul va fi continuu, noi nu vrem să fim epigoni, iar o carte citită devine și opera ta. Să fiți mereu convins că gândurile dumneavoastră ajung la noi.”

Di Marian Trifan a făcut aprecieri la adresa omului și a scriitorului și a elogiat biblioteca și pe slujitorii ei, având cuvinte de apreciere la adresa dnei Janeta Vlad. Și-a exprimat regretul că nu se mai citește și că internetul este la modă, deși „cititul nu dăunează sănătății”. A menționat că nepotul său ar vrea să se facă pensionar, pentru că îi vin banii acasă. Di Alex. Radu a mărturisit că a fost plăcut surprins de atmosfera creată, exprimându-și convingerea că aceste evenimente rămân întipărite în memorie, pentru că cei prezenți au avut prilejul de a cunoaște un om, un scriitor de valoare care a scris multe cărți biografice sau cu biografii ale unor mari personalități, cu aspecte inedite în care cel ce transmite a fost împreună cu personalitățile prezentate. Dnii Gigea, Ștefan Ștefănescu, Ștefan Manea și alții „sunt adevărați Mecena care adună oameni și le transmit lucruri impresionate, cu valoare simbolică”. Di Vasile Dulgheru a mulțumit pentru invitație, exprimându-și bucuria că se continuă activitatea Clubului Pensionarilor, care a căpătat noi valențe și a mărturisit că este fericit și flătat fiindcă este un apropiat al dlui Gigea și participant la activitățile Asociației Epigramiștilor Olteni.

Aflându-ne de multe ori în preajma dlui Petre Gigea, fără a ne considera un apropiat, așa cum ne socotește D-Sa, ne bucurăm să apreciem că un om deosebit a scris o carte despre oameni deosebiți. Considerăm că de fiecare dată este

A plecat o ziaristă

Soarta e deseori nemiloasă cu spiritele alese, pe care noi creștinii spunem de două mii de ani că Dumnezeu le cheamă de-a dreapta Lui în veșnicie. Așa a fost și pentru Georgeta Ștefănescu, din Băilești, în pământul căruia i-a fost dat să se întoarcă în ultima zi de martie a.c. Nu i-a fost, însă, dat să se bucure de “o nouă primăvară pe vechile dureri”, cum zicea mai demult Bacovia.

De dureri a avut parte cu prisosință, încă din copilărie, când părinții – tatăl învățător și director de școală la Moțăței și mama – casnică – au fost deposedați abuziv de pământ și alte bunuri, pentru că erau înstăriți, dar și pentru că se bucurau de prestigiu și autoritate, ceea ce displăcea autorităților noului regim.

Au fost forțați să plece din comunitate, cu foarte puține lucruri, deși au fost regretați de majoritatea consătenilor și s-au stabilit în Băilești, unde au locuit într-o casă confiscată, de asemenea abuziv, de la proprietarul unei mori (Aurel Dunăreanu) de pe strada Unirii, lângă Biserica “Adormirea Maicii Domnului”.

Tatăl n-a mai fost reprimat în învățământ – domeniu pentru care era foarte bine pregătit și-i dedicase anii tinereții, cu rezultate meritorii, iar mama a fost încadrată la farmacia orașului (în fața Parcului) ca salariată bună la toate, de la curățenie la munca de laborator. Cele două fiice Melania și Georgeta (Geta) și-au petrecut copilăria și adolescența în lipsuri și frustrări, dar cu rezultate foarte bune la învățătură și cu comportamente ireproșabile.

Melania a urmat liceul la Craiova, iar Geta a făcut parte din prima promoție – 1960 – a Liceului de la Băilești, apoi, ca și sora mai mare, a urmat Filologia – Limba și literatura română – la Universitatea din București.

Împătimită cititoare, viitoarea ziaristă a acumulat un volum deosebit de cunoștințe de cultură generală, recunoscut oficial și recompensat în urma unui concurs, la nivel regional, desfășurat pe scena Teatrului Național din Craiova (azi sediul Teatrului Liric), încurajată de colegi și în aplauzele întregii săli, pentru calitatea și promptitudinea răspunsurilor.

Caracterizată prin seriozitate, perseverență și capacitate deosebită de a-și reține frustrările la care a fost silită de totalitarism, a lucrat o vreme în învățământ, după absolvirea facultății, apoi și-a dedicat energia creatoare presei de investigație la “Flacăra” și la alte publicații, remarcându-se prin disponibilitățile gazetărești care i-au adus un public cititor statornic și avizat. A avut, pe cât a fost posibil, curajul să înfrunte oficiali obtuzi, corupți și aroganți și a reușit să devină un reporter-model pentru generațiile în formare.

Pentru colegii din presă și apropiații de acasă, din Băilești, plecarea ei la cele veșnice e o pierdere dureroasă.

Dumnezeu să-o odihnească în pace!

Valentin TURCU

bine să avem în vedere, când vorbim despre un scriitor, marele adevăr că una este omul și alta scriitorul. Omul Petre Gigea este de mare bunătate și de aleasă omenie, modestie, generozitate și înțelepciune, o personalitate agreabilă. Scriitorul este un spirit polivalent, un prozator și un poet de anvergură. Poetul este de o sensibilitate și de o delicatețe deosebite. Scrie poezie în care abordează temele majore ale liricii universale. Creația sa lirică este o rază de lumină în această perioadă în care se scrie o poezie „mai mult decât chinuită”, ca să folosim o expresie memorabilă a venerabilului prof. Valentin Turcu. Și apoi, cine mai scrie acum rondeluri, sonete și glose? În proză apare ca un narator sfătos, realizând pagini scrise cu duioșie și dragoste. „Ulți copilăriei mele” este o adevărată bijuterie a autorului, care-și amintește cu nostalgie locurile natale. Poate că este nemeritat că uneori i se contestă opera,

pentru că este scrisă de un comunist. Chiar dacă ar fi așa, acuzația nu stă în picioare, pentru că, păstrând proporțiile, și Sadoveanu a făcut concesii fostului regim, fiind președintele Prezidiului Marei Adunări Naționale, fapt care nu l-a împiedicat pe Geo Bogza ca la înmormântarea sa să-și exprime superlativa prețuire: *Drum bun, Măria Ta, pentru că astăzi îl conducem pe cel din urmă drum pe Ștefan cel Mare al literaturii române*, dovadă elocventă că „slăbiciunile” omului, care se întâlnesc și la N. Labiș, la N. Stănescu și la alți scriitori celebri din literatura universală, nu pot să le întunece creația.

A fost o activitate pentru care organizatorii merită felicitări, o manifestare prin care ni s-au înnobilit sufletele și care și-a pus profund amprenta asupra sensibilității numeroșilor participanți și, cu deosebire, a elevilor.

Gh. GHEORGHISAN

Balada darurilor

Cu oamenii, Dumnezeu
A fost de la-nceput darnic
Și i-a ajutat mereu,
Însă, pe unii, zadarnic...

Căci, cum scrie-n Cartea Sfântă,
În sufletul omenesc
Binele veșnic se-nfruntă
Cu răul diavolesc.

Pe lângă forță și umblet,
L-a aplecat spre frumos,
I-a dat grai plecat din cuget
Și l-a făcut curajos,

I-a pus în inimi iubire,
Tot în Cartea Sfântă scrie,
Dar i-a picurat în fire
Ură și invidie...

I-a dăruit frumusețe,
Patimă și lăcomie,
Bunătațe și blândețe,
Farmec, bărfă și trufie.

Rar i-a dat înțelepciune,
În tot locul și-n tot veacul,
Dar l-a făcut, cum se spune,
Uneori, urât ca Dracul...

Pe mulți viața i-a-nrăit
Și-n simțuri li s-a vârat
Un învelis pervertit,
Pe un caracter urât...

Nu de la Divinitate,
Azi, mâine și în trecut
Sunt daruri, zise păcat,
Ci vin de la Belzebut...

Le-a-ntunecat rațiunea
Și le-a dăruit cinismul,
Minciuna, delațiunea,
Pâra și parvenitismul...

De a lungul secolelor,
Făcându-le socoteala,
Cu variantele lor,
Oamenii-au creat Morala.

Înțelepți, demult trecuți
Prin vremuri le-au împărțit
În vicii și în virtuți
Ce prin moarte au sfârșit...

Astfel, morala creștină,
Pe cea antică, păgână,
Pentru orișice pricină,
O azvârle în țărână...

La rândul ei, e negată —
Cine știe-a câta oară ?!
Și frenetic contestată
De Morala proletară...

Ea, în fond, total atee,
Cum Dostoievski a zis,
Dacă Dumnezeu nu e,
Atunci totul e permis,

Adică-n societate,
Cine-ajunge la putere
Își dă daruri cât se poate
Și în rest e doar ...tăcere...

Având astfel de factură,
Spun despre daruri mereu
Că ar fi de la natură
Și nu de la Dumnezeu...

Dintre toate darurile,
Mai greu de înțeles e
Că, sigur, sunt harurile,
Dar și cele mai alese...

Harul științelor exacte,
Harul forței creatoare,
Harul gândirii abstracte
Și-al creării de valoare

Harul sacru-al poeziei,
Harul celor dedicați
Prozei și dramaturgiei
Sau muzicii consacrați...

Și al invenției har
De forțe propulsatoare,
Oferite lumii-n dar
Cu mașini și cu motoare

Și de a da tuturor
Aparate-audio,
Laptop și calculator
Și mijloace video...

Un înțelept indian,
Pentru ucenicii lui,
Definea, ca șef brahman,
Esența talentului

Zicea că daruri-talente
Sunt multe și creative
Și de veacuri existente
Daruri interpretative,

Vocale, instrumentale,
Daruri componistice,
Cineastice, teatrale,
Coregraf-artistice,

Daruri de-a pune culori
Pictura să o slujească
Și forme să dea fiori
În simțirea omenească,

Dar și darul cugetării
Sigure și înțelepte
Și acel al judecării
Cu hotărâri mereu drepte...

Și mai zicea că un dar
E, clar, inspirație,
Însă devine precar
Fără ... transpirație...

Mai sunt darul așteptării,
Ca și darul toleranței,
Al călmului și răbdării,
Al credinței și-al speranței...

Și-altul din al vieții pom,
Dar de-nsemnătate rară,
Darul de-a rămâne om
Și de-a nu deveni fiară...

Sunt darul negocierii
Suple în diplomație
Și darul oficerii
Șlujbelor în preoție.

Sunt și-n sport daruri-talente,
Cu succese meritorii,
Rezultate excelente,
În lungi șiruri de victorii...

Sportu-n lumea de acum
E-n amplă prefacere
Și-a luat-o pe alt drum
Și-a ajuns ...afacere...

Se vând azi talentele
Prin contracte oneroase
Dar și absolut real e
Că pe sume fabuloase...

E frecvent, sigur, și trist
Că-n al câștigului scop,
Pe un mare fotbalist
E stăpân un ...interlop,

Care, când vine impactul,
Cu legi și regulamente,
Îi anulează contractul
Și-l vinde, eminentamente...

Din cei cu talente-daruri,
Uneori, din loc în loc,
Apar starlete și staruri,
Dar, dacă au și noroc...

Sunt, o vreme, ei vedete,
Cumva de invidiat,
Apoi, cuprinși de regrete,
Se-ntorc în anonim,

Alții, lipsiți de voință,
Alunecă în beție
Și se zbat în umilință,
Apoi mor în sărăcie,

Abandonați de-un patron
Lacom, pervers și veros,
Sau, într-un județ, baron,
Senator din urne scos...

Celor lipiți de pahar
Plin cu miracolul viei,
Le-a dat Dumnezeu un "Dar";
Le-a dat lor ...darul beției...

Fie ei suprasătui,
Fie pe stomacul gol,
Sunt pretutindeni destui
Cei însetați de alcool...

Din carafe pântecoase
Ei beau cu mare plăcere
Vin vechi sau nou și spiritoase,
Halbe, cu guler, de bere,

Cu discuții prelungite
Și-n cantități excesive,
Cu capacități sporite
De reale sugative.

De nimic nu au habar
Și nu e nici vai de ei;
E mai rău când acest dar
Ajunge și la femeii.

Ale băuturii daruri
Le consumă, pe ales,
Prin cârciumi, bođegi și baruri,
Cu nelimitat acces...

Se cunoaște în ce scop
Astfel de stabilimente
Păstrează "Deschis Non Stop"
Prompte și eficiente...

Credințe țin să persiste
În leacuri ale magiei
Și se dau și acatiste
Contra "Darului ...beției",

Se încearcă tratamente
Și cure costisitoare,
Dar nu prea eficiente,
Pentru desalcolizare...

Pacienții, ca-n trecut,
Atinși de morbul beției,
Se-ăpucă iar de băut,
În virtutea inerției,

Fiindcă "darul suptului",
Ce-a fost dat oamenilor,
E blestemul Dracului
Și boala veacurilor.

Istoricii, toți, nu pot
Să explice cum, prin vreme,
Daruri s-au dat peste tot
Și nu s-au stărnit dileme...

Daruri impuse-n Cetate
În aur, sclavi și-alte bunuri
S-au dat din antichitate
Chiar sate-ntregi și ținuturi.

Apoi, pe aici, de toate,
La sultani și la pașale —
Bani, copii, cai și bucate,
Plocoane și "angarale"...

După chinuri și frustrări,
Suferințe și amaruri,
A-nțeleș lumea că "dări",
Sunt altceva decât "daruri"...

Au fost multe dări la stat,
Puse de fiscalitate,
Dar și "cote", greu de dat
Și de țărani suportate...

Acum avem și-alte "dări"
Taxe, impozite-n rate,
La ANAF, "Asigurări"...

Cine le mai știe toate ?!...

Și-au schimbat oamenii-n viață,
Mult, apucăturile
Și au ajuns față-n față
"Dările" cu "darurile"...

Dăm daruri la sărbători,
Mai și primim, după caz;
Chiar pe criză, uneori...
Și facem haz de ...necaz...

Plătim sume cu ...zerouri,
La diverse-aniversări,
Pe daruri, zise "cadouri",
Însoțite de urări...

Iar, pe sărăcie cruntă,
Mulți fac din petrecere,
La logodnă și la nuntă,
Sau botez ...afacere...

După ce sunt ghiftuiți;
La unii chiar li se-ăpleacă,
Devin în scurt timp grăbiți;
"Dau darul" și apoi pleacă.

Precis un investitor
Va apărea și mira-m-ar
Să nu facă-n viitor
Și pomenile cu ...dar!!!

Doar de la fanarioți
Românii cad în ispită
Și au învățat cam toți
Cum "Darul" se face ... "Mită",

Cum, ca să rezolvi o treabă,
Peste tot, de unde n-ai,
Ca în piață, la tarabă,
Oricum, trebuie să ...dai...

Nu mai merge cu ...atenții" —
Miei, damigene, curcani,
Cafea, căci alte pretenții
Au slujbașii — acuma — bani!

Fiindcă banii n-au miros
Și sunt peste tot tentanți,
Pe nicăieri de prisos
Și-ai opulenței garanți..

"Flagrantele" sunt acum,
Întâmplări cotidiene;
Curg procesele — duium,
Ca banalități perene.

La "trafic de influență",
Arestări nu se evită,
Dar n-ajung la penitență
Cu luări și dări de ...mită...

Mita intră-n tribunale,
Poliție, Parlament
Și pe sume colosale
Defilează permanent,

În prefecturi, în guverne,
În Consilii județene,
Chiar în relații externe
Și pe multe alte scene...

Cu rabat deontologic
Și-ncălcarea conduitei,
Zgomotos și demagogic,
Am intrat în veacul mitei,

Atfel că, din disperare,
Cu așa un handicap,
Cărând și cu mic cu mare,
Își ia Lumea ...lumea-n cap!!!

Valentin TURCU

Și un altfel de omagiu

Continuând seria manifestărilor prilejuite de comemorarea a 83 de ani de la nașterea prințului teatrului și cinematografului românesc, inegalabilul actor și OM, Amza Pellea, pe data de 9.04.2014, în sala Casei de Cultură „Amza Pellea” s-a desfășurat Festivalul-Concurs local de umor „Amza Pellea”, aflat la ediția a IV-a.

Inspirată și agreabilă prezentatoare, pasionată șlefuitoare de talente, Carmen Mitrache, referent la prestigioasa instituție de cultură, a adresat mulțumiri celor prezenți pentru prețuirea actului de cultură și, mai ales, a marelui actor, a anunțat că la festivalul-concurs participă formații ale școlilor gimnaziale și ale liceelor, precum și un interpret individual, dând glas bucuriei că din juriu fac parte „3 distinși profesori, personalități emblematică ale vieții

culturale și artistice băileștene”, Valentin Turcu, Marian Pirnea și semnatarul acestui modest articol.

Spectacolul a fost deschis de formația Școlii Gimnaziale „Amza Pellea”, care a prezentat o dramatizare după schița Five O’Clock a marelui Caragiale, dramatizare și regie, prof. Raluca Firțulescu, în interpretarea elevilor Moțățăianu Sorina, Duță Denisa, Ticu Teodora, Stăncurel Magda, Amzulescu Adrian și Mitrăn Andreea, care au etalat apreciable calități interpretative. „Trupa” Școlii Gimnaziale nr. 3 s-a prezentat în concurs cu dramatizarea monologului „Nea Mărin și calul lui Licu”, interpretării Rotaru Ionuț, Duca Vlad, Bojin Maria și Pelea Lavinia, demonstrând că știu să aprecieze și să pună în valoare umorul creațiilor marelui actor. Dramatizarea monologului și regia au fost opera prof.

Dragoș Coșereanu. Școala Gimnazială nr. 5 „Av. Petre Ivanovici” a venit în scenă cu monologul umoristic „De-ale lui Sucă... nepotu’ lu’ Nea Mărin”, în interpretarea aleasă a elevei Tica Maria Eliza, text și pregătire, înv. Rodica Pascu. Talentul și sensibilitatea elevei, un artist în devenire au cucerit spectatorii, iar aceștia, receptivi, au aplaudat-o cu generozitate. Deosebit de inspirat a fost mesajul cu mare valoare educativ-formativă: *Orice asemănare cu literatura clasică română se vrea a fi un îndemn la lectură, pentru că așa sunt copiii cu poznele lor „de când lumea e lume” indiferent că se numesc „Nică”, ori ... „Sucă”.* Fără alte comentarii.

Formația Liceului Mihai Viteazul a venit la întâlnirea cu spectatorii și cu juriul cu deosebit de plăcuta și moralizatoare scenetă „Examen 2014”, dramatizare, regie și unul dintre valoroșii interpreți, elevul Petrișor Mihai, căruia i s-au „asociați” la reșușita în interpretare colegii Părvu Ionuț, Lazăr Robert, Oprișor Paul, Dușcă Alina, Micu Andreea, Neacșu Bianca și Băchescu Liviu. Sceneta a surprins plăcut prin actualitatea și ineditul său, o scenetă „cu tâlc” și cu caracter satiric, moralizator. Nici colegii de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel” nu s-au lăsat mai prejos, fiind concurenți redutabili, au respectat festivalul-concurs și au venit în fața asistenței cu sceneta „Nea Mărin și Veta”, dramatizare și regie, prof. Maria Ninu și Daniela Bădele, în interpretarea

apreciată a elevilor Bobocel Ionela și Stângă Robert.

Deoarece formațiile au fost de valoare apropiată, misiunea juriului n-a fost deloc ușoară, mai ales dacă este vorba de elevi-interpreți, când orice nedreptate rănește suflete.

În urma deliberării, la categoria școlii gimnaziale, Școala „Amza Pellea” a obținut Premiul I, premiul al II-lea fiind atribuit Școlii Gimnaziale nr. 3; la licee, Premiul I, Liceul „Mihai Viteazul”, premiul al II-lea Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel” și, evident, la individual Premiul I s-a acordat elevei Tica Maria Eliza, distincție care, de fapt, poate fi considerată un Premiul special al juriului. Se cuvine să apreciem că toate formațiile merită prețuirea noastră a tuturor.

Felicitări organizatorilor, onoare tinerilor artiști cărora le dorim succes în devenirea lor și să aibă parte de ce este mai bun în viață.

Gh. GHEORGHISAN

HRIȘTOS A ÎNVIAT!

Învierea Domnului este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, un eveniment copleșitor pentru orice om, o minune care s-a petrecut acum două mii de ani, dar care continuă să fascineze întreaga făptură umană, este un adevăr care se transmite din generație în generație, de la un școl la altul ca un izvor de apă vie. Întruparea și Învierea Fiului lui Dumnezeu sunt fundamentale pentru viața oricărui om, deoarece reprezintă începutul și temeiul mântuirii noastre, prin care a fost biruită moartea. Suntem neputincioși să cuprindem în cuvinte și cu rațiunea minunea în sine, fiindcă depășește posibilitățile noastre de înțelegere. Exemplul cel mai grăitor al tainei praznicului sunt valorile numeroșilor creștini care iau parte la această sărbătoare a bucuriei, a împăcării și luminii, lumină care potrivit tradiției trebuie dusă și în case.

Nu putem să vorbim despre Paște sau Învierea Domnului fără să spunem că "Paște" în ebraică "pesah", luat în sens stric creștin înseamnă trecerea Mântuitorului de la moarte la viață. Paștele nu este un simplu ritual liturgic, nu este un mit, o viziune, o poveste sau un spectacol, ci realitatea revelată de Iisus Hristos, ce a fost mărturisită, văzută și constatată de mulți martori. Învierea Domnului a fost descoperită încă din vremea patriarhilor, prorocilor și dreptilor din Legea Veche, iar în timpul activității Sale pe pământ Mântuitorul le-a vestit ucenicilor despre patimile, moartea și Învierea Sa după trei zile (Marcu 8, 31).

Este suficient să amintim ca argumente cele unsprezece arătări (aparții) ale Domnului Iisus Hristos cu trupul înviat – mai ales pe cea către Toma, cel mai sceptic dintre ucenici (Ioan 20, 19-31), mituirea soldaților romani străjeri ai mormântului Domnului de către autoritățile politico-religioase ale Ierusalimului, după Înviere, spre a nu o recunoaște și mărturisă (Matei 28, 11-15), apoi predicarea cu vigoare și chiar cu prețul vieții a Învierii și a învățurii creștine de către apostoli, etc.

Pentru noi însă, creștinii practicanți, argumentele Învierii pălesc în importanță în fața consecințelor, a adevărilor fundamentale pe care ni le descoperă Învierea Domnului și care se dovedesc a fi adevărate daruri pentru credincioșii creștini.

Astfel, Învierea Mântuitorului Iisus Hristos este, în primul rând, cea mai importantă dovadă a divinității Sale. Dacă până atunci, El era considerat de cei mai mulți din Israel doar un mare profet, fiul lui David, iar de către unii, dimpotrivă, chiar un înșelător, acum este clar pentru toți că El este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, dar și Om adevărat în același timp. Este o dovadă în plus, chiar și pentru ucenici – dacă nu cea decisivă – că Cel mărturisit mai înainte de ei a fi Fiul lui Dumnezeu, iar apoi, de frica persecuțiilor din timpul Patimilor Sale, renegat, lepădat din minți și inimi, este cu adevărat Dumnezeu, Stăpânul vieții și al morții. Numai această dovadă devenită convingere, îi transformă pe acești oameni din slabi, temători, indeciși și neîncredători, – în Apostoli plini de curaj, convinși de datorita de a propovădui în toată lumea Învierea și învățătura Domnului, chiar cu prețul vieții: "căci dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este propovăduirea noastră și zadarnică este credința voastră" (I Corinteni 15, 14).

Al doilea adevăr fundamental descoperit în istorie de Învierea Domnului este cel mărturisit de noi în articolele ultime ale Simbolului credinței: "aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie." Această făgăduință divină, de îndeplinirea căreia trebuie să fim siguri, ne face să cântăm în noaptea de Paști plini de entuziasm: "aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru-însa" (Canonul Învierii). Și bucuria noastră este pe deplin justificată, fiindcă înviind Hristos ne dă și nouă siguranța învierii. De ce? Pentru că Domnul n-a făcut nimic de la Întrupare până la Înălțare decât pentru noi și pentru mântuirea noastră, așa cum

am amintit mai sus. Învierea Domnului ne aduce, astfel, darul dumnezeiesc al nemuririi. Ne dovedește Domnul că prin Învierea Sa moartea nu e definitivă și veșnică. Nu ea are ultimul cuvânt, ci viața. Dacă până la Învierea lui Hristos moartea era privită ca o catastrofă inevitabilă și absurdă – și din perspectiva ei, la fel de absurdă părea în cele din urmă și viața – după Înviere, moartea devine, prin urmare, o "mare trecere" așa cum o numea poetul filosof Lucian Blaga. Devine, deci, o scară spre viața veșnică. Învierea lui Hristos ne echilibrează existența, gândirea, speranța, comuniunea cu cei dragi, punând în ambele talere ale balanței destinul nostru, viața aici și dincolo. De aceea, Apostolul Pavel întreba retoric și plin de bucurie "unde-ți este moarte boldul?" (I Corinteni 15, 55).

Iar al treilea adevăr revelat nouă de Învierea Mântuitorului Iisus Hristos ține de însăși viața fiecăruia dintre noi. Această viață capătă un sens înalt, căci, fiind veșnică impune răspundere pentru modul în care o trăim aici pe pământ. Cu siguranță, nu putem trăi la întâmplare și cu indiferență față de valorile religio-morale creștine, când știm că suntem nemuritori. Dacă întâlnirea ucenicilor cu Hristos cel înviat le-a dat încredințarea că cele predicate de El cât timp fusese cu ei constituie adevăruri dumnezeiești și trebuie propovăduite chiar cu prețul vieții, și noi, de asemenea, se cuvine să ținem cu convingere învățăturile Bisericii noastre strămoșești ca pe adevărul în care trebuie să credem, calea pe care trebuie să o urmăm și viața pe care trebuie să o trăim.

Astfel, Învierea Domnului devine temeiul fundamental al vieții morale, al iubirii de Dumnezeu și de aproapele, al faptelor bune. Este esențial "să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi și să iertăm toate pentru înviere", așa cum cântăm în noaptea de Paști, mai ales în zilele noastre, când sărbătoarea Învierii Domnului este acceptată și asimilată și de societatea civilă românească, dar, din nefericire, numai

într-un sens cu totul străin de cel creștin, chiar peiorativ. Mai ales acum, când se vorbește tot mai mult de petrecerea "vacanței de Paști", de "balul de Paști", de "discoteca de Paști" etc., denaturându-se în totalitate sensul sărbătorii creștine. Acum, când am ajuns chiar la penibilul de "a sărbători", de a ne pregăti cu mult efort și chel-tuială, neștiind pentru ce. Nu trebuie, prin urmare, să "nădăjduim în Hristos numai pentru viața aceasta", pentru că "suntem mai de plâns decât toți oamenii" (I Corinteni 15, 19).

Dacă Hristos a înviat, și dacă, prin urmare, și noi vom învia, se cuvine să-i urmăm preceptele și învățăturile în așa fel încât învierea noastră să fie înviere spre viață, nu spre judecată. Și, mai mult decât atât, suntem dator să mărturisim alături de semenii noștri, dar și împreună cu atâția înaintași adormiți în dreapta credință și în nădejdea propriei lor învieri că "Hristos a înviat!". De-a lungul timpului au existat persoane care au tăgăduit Învierea Domnului Iisus Hristos, însă cu cât a dăinuit și a crescut în acest timp îndoiala sau tăgădarea Învierii lui Hristos, cu atâta a crescut puterea și însemnatatea ei de biruință asupra firii și a morții. Cu cât va dăinui și va crește încă îndoiala sau tăgădarea Învierii lui Hristos, cu atât se va descoperi prin contrast adevărul ei triumfător, de fapt, de viață și de credință; va crește și se va întări în convingerea noastră, bazată pe existența adevărului Bisericii universale, că: Hristos a înviat! Cu cât omul și omenirea întreagă vor cunoaște mai multe biruințe, cu atât va fi mai mare între toate Biruința lui Hristos. Nici cele mai strălucite și mai laudate victorii omenesci: ale lui Cyrus, Alexandru cel Mare, Cezar, Napoleon sau ale generalilor mai noi, nu se pot compara cu marea și îndoita biruință a lui Hristos asupra morții și a răului. Nici cele mai mari biruințe asupra naturii – diguri, canale, tunele, viaducte – sau alte succese omenesci, nu se pot compara ca putere, ca efect și ca importanță cu biruința lui Hristos asupra morții. Biruințele omenesci creează stări relative, limitate și schimbătoare, dar Biruința lui Iisus Hristos a creat o stare absolută și permanentă, o stare morală de natură, mărimea, puterea și importanța spiritului. Biruința lui Hristos a îndreptat un rău imens și cutremurător și a întemeiat o realitate spirituală salvatoare. Fără Învierea lui Hristos, azi nu exista creștinism și nici Biserica; sau, cum zice Apostolul, nu era propovăduirea și credința; fără Învierea lui Hristos, trăiam în întuneric

și ne tărâm în viciu, ne închinam la idoli. Fără Învierea lui Hristos, omenirea era și azi sufletește cu 2000 de ani în urmă sau, poate, prin regres, cu mult mai mult, în barbarie și mizerie morală. Ce ar fi fost omenirea fără Învierea lui Hristos, fără creștinism și fără Biserică, fără Apostoli, fără Evanghelie, fără Sfinți, fără credință, fără sublima iubire creștină, fără multele și marile idei și fapte de bine și de cultură aduse de creștinism, fără miile de martiri care au cucerit cu suferințe și cu sânge dreptul omului la libertatea de gândire și de credință, fără virtuțile sublime și fără instituțiile de binefacere incomparabile ale creștinismului, fără capodoperele de gândire, de caritate și de artă cu care creștinismul a umplut, a înobilat și a ridicat lumea?

Creștinismul este tot ce a cunoscut mai sfânt, mai binefăcător și mai salvator neamul omenesc, creștinismul este opera Jertfei de pe Cruce și a Învierii lui Hristos. Moartea și Învierea lui Hristos ne-au asigurat pentru totdeauna înțelegerea, puterea și triumful creștinismului în lume. Dreptul, tăria și nădejdea noastră de biruință și de mântuire stau în Moartea și Învierea lui Hristos, pentru că Moartea și Învierea lui Hristos sunt mântuirea și Învierea noastră. Această certitudine ne întărește sufletește ca o putere dumnezeiască. Creștinismul trăiește din Moartea și Învierea lui Hristos, Biruința lui Iisus Hristos, prin moartea Sa, asupra morții, este biruința creștinismului prin Hristos asupra răului și a lumii. Prin Învierea Sa din morți, Iisus Hristos a înviat pentru toți oamenii și, pentru totdeauna, suferința și moartea, batjocura și necredința, ipocrizia și oprobiul care au fost aruncate asupra Numelui și lucrării Lui în lume, pe care El a vrut să o mântuie și să o lumineze, s-au prăbușit.

Bucuria pascală, pe care Biserica Ortodoxă o evocă intens și solemn patruzeci de zile, este bucuria și nădejdea noastră cea mai mare, nu doar de patruzeci de zile, ci de fiecare zi și ceas al vieții noastre de creștin. Cu fiecare cântare pascală și cu fiecare salut pascal "Hristos a înviat!", adevărat, mărturisim și trăim marile Lui Cuvânt dumnezeiesc: "În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea" (Ioan 16,33). În această biruință credem și izbândim, cântând imnul triumfului creștin:

Hristos a înviat!

Pr. Costel GAVRILĂ
Parohia "Sf. Nicolae" Băilești

Să ne ferim de ... "capcane"

► **Continuare din pag. 3**

cu toate că primul înseamnă "privitor la familie", al doilea "cu care este deprins"; de exemplu *relații familiale*, dar *vorbire familiară* (în opoziție cu *literară, academică*).

În loc de *vehicul* se răspândise scrierea și pronunțarea *vehicol*. În această situație, autorul bănuia că la mijloc este o confuzie. Există în limba noastră cuvinte ca: *agricol, apicol, viticol*, compuse în latinește cu verbul *colo*, "a cultiva" și în care pronunția noastră cu *o* este justificată. Probabil că după acestea se vor fi luat cei care pronunță *vehicol*, împotriva formei etimologice: latinescu *vehiculum*, franțuzescul *vehicule*. Este adevărat că există cuvinte formate la fel ca în latinește cu sufixul *-colo* și acceptate la noi cu *-col*: *articol, spectacol* etc. Explicații au fost date în "Cronica limbii" din "România literară"/27.05.1971, concluzia

lingvistului fiind că, dacă s-au produs în trecut abateri de la norme, nu este necesar să se mai producă și va trebui să se mențină în continuare *vehicul*.

În opinia autorului, mari necazuri face sufixul de origine latină *-iv*, adăugat la teme participiale. Unii consideră că este deosebit de distins să folosești cuvinte formate cu acest sufix, chiar dacă nu cunoști valoarea reală a rădăcinii la care îl atașezi. Astfel, apare *lucrativ* cu sensul de "unde se lucrează" (cuvântul apare la Ion Budai-Deleanu cu sensul de "muncitor"), când de fapt vrea să zică "aducător de mari câștiguri bănești." În limba latină, *lucrum* nu înseamnă "muncă", așa cum a ajuns la noi, "câștig", motiv pentru care este corect să se spună *profesiune lucrativă*, dar nu este bine zis *atelier lucrativ* (pe care clienții ar trebui să-l evite, ca să nu fie despuiați).

Unii zic *speculativ* în legătură cu atitudinea *speculanților*. Și în acest caz, punctul de plecare este comun: latinescul *speculator*, "a pândi" (din aceeași familie avem numeroase cuvinte: *aspect, respect, specie* etc, înțelesul primitiv fiind acela de "a privi"). Dar *speculativ* s-a legat de cercetarea științifică, de teorie, pe când *specula*, de unde și *speculant*, pornind de la ideea de "a pândi pentru obține câștiguri ilite", desemnează pe cineva certat cu legea.

Tot așa alții cred că *discursiv* înseamnă "prin discursuri", când, de fapt, sensul lui este "care trece de la o idee la alta, de la o etapă la alta a raționamentului." *Discursus* înseamnă, ce e drept, "discurs", în latinește, însă verbul *discurso* de la care este format are sensul de "a parcurge alergând".

Gh. GHEORGHISAN

Tradiții și obiceiuri la români

Pe întreg mapamondul, unde Dumnezeu a voit să se afle câte un român, acela se cunoaște dintre alte etnii, iar dintre toți românii, românul de la sate, țăranul, talpa, este cel mai vrednic de luat în seamă. Săteanul român a stat și va sta neclintit, loial obiceiurilor sale vechi ce le are ca zestre de la strămoșii lui, iar de îl vei întreba de ce face asta, îți va răspunde simplu și curat: „așa m-am pomenit și știu de la ai bătrâni“. El a muncit și muncește holdele și ogoarele câștigate cu sânge și lupte crunte și îngrășate cu sânge scump, sânge vitejesc. El a stat și stă aici de 2000 de ani, înfruntând orice năvăliri și orice dușmani veneau să muște din trupul țării lui.

LUNA MAI

Luna Mai era închinată zeiței Maia, fiica lui Atlas și mama lui Mercur. Luna Mai era închinată și bătrânilor senatori, „maiores“, care înseamnă oameni bătrâni. Ziua de 1 Mai era în multe ținuturi zi de sărbătoare, iar țărani obișnuiau să planteze un pom pe care îl numeau „Maiul“. Luna lui Mai este luna florilor. La 1 Mai se serbează în zori de zi cu masa întinsă pe iarbă verde, cu miel fript, cu pelin și cu lăutari.

Vremea

MAI (Florari) – Mai răcoros, aduce fân și vin mult – de va fi Mai răcoros, Iunie va fi umed și aduce mult bine agriculturului; Crăciunul va fi gras, adică se vor face bucate multe – gândaci mulți în Mai, anunță an mănos – Roiul din Mai prețuiește un car de mălai – de va cădea brumă între Sfântul Gheorghe și Mai, va da brumă între Sfântă-Mării.

1 Mai – în această zi este „Armindenul“, când se serbează profetul Ieremia, de unde i se trage și denumirea – se pun la ușa casei, la poartă, ferestre și pe la grajduri ramuri verzi de stejar sau orice alt arbore – înainte de a răsări soarele, se spală pe mâini și pe față cu roua ce cade noaptea pe flori și iarbă – se pune în pământ, dinaintea casei o prăjină verde, care se lasă acolo până pică de la sine – nu se pun boii la jug, la car sau la plug, căci este ziua boilor, atâta sărbătoare având și ei – se frige un miel și se merge la pădure, se bea pelin și se petrece cu lăutari – cine bea vin roșu ca să împropăteze sângele, nu-l vor mânca purecii vara și nu se va îmbolnăvi de friguri.

16 Mai – în această zi cad Todorușele – în această zi femeile nu lucrează – se pune peste tot pelin,

Grup de Lăutari la țară.

toată ziua țin în mână și prin sân numai pelin, ca să piară purecii și să fie feriți contra ielelor sau Rusaliilor – în această zi femeile, adunându-se vecină cu vecină, fac din pământ frământat cu balegă și paie „țeste“, (țasturi), unde coc în timpul anului pâine, mălai, azime etc – după ce le-au terminat, cumpără vin și le stropesc ca să fie norocos și să tot coacă în ele, iar restul vinului îl beau – aceasta este ziua în care femeile au dreptul de a se purta aspru cu bărbații lor, drept răzbunare pentru orice le-au făcut în timpul anului; chiar dacă îi bat, aceștia nu trebuie să zică nimica.

21 Mai – Sâmbăta Moșilor –

se dau de pomană oale, străchini cu mâncare, friptură de miel, orez cu lapte, cireșe; cei cu dare de mână pun în oale vin – la fiecare doniță, oală sau cofiță, se leagă un buchețel de flori și o lumânare pentru sufletul morților, care se zice că se duc de acasă la mormintele lor – este mijlocul primăverii și începe ziua să descrească – se crede că atunci seacă rădăcina grâului.

29 Mai – Înălțarea Domnului – Ispasul – cu o zi înainte de Ispas femeile dau de pomană azmă caldă, ceapă verde și vin pentru sufletul morților, ca să aibă pe drum, căci se crede că atunci sufletele morților zboară la cer – în noaptea de Ispas se duc flăcării

și fetele în alunișuri ca să culeagă flori de alun, care sunt bune de leac și de dragoste – se taie miei albi – se pun flori la ferestrele și la ușile caselor, precum și pe mormintele morților – se face la câmp sfințirea grânelor, iese poporul împreună cu preotul îmbrăcat în veșminte bisericești și cu praporii bisericii; acolo se fac cununii cu spice de grâu, apoi vine fiecare acasă cu câte o cunună nu se dă foc din casă, că-ți mănâncă lupul oile.

Luna Mai se mai numește și „Pătrar“, adică „luna livezilor“. În Transilvania prima zi de mai se mai numește „Armindeni“.

Ing. Dr. Mihai LICURICI

PUI „CEFERIST“

Întotdeauna puiul din ogradă și-a dorit să fie pasăre călătoare. Și așa, într-o bună zi, și-a luat inima în dinți și a plecat în lume nimerind în bucătăria feroviară. Acest preparat, azi uitat, era nelipsit din rețetarele vagoanelor-restaurant ale trenurilor de lux ale C.F.R.-ului, fiind ușor de gătit, savuros și rapid.

INGREDIENTE: 400 g piept de pui; 200 g orez; 100 g ceapă; 1 lămâie; 40 g muștar iute; 30 ml ulei; 20 g sare; 2 g piper.

PREPARARE: Pieptul de pui se spală, se curăță de piele, se șterge și se taie în bucățele mici, apoi se condimentează cu sare și piper. Jumătate din cantitatea de ulei se pune la încins, se adaugă orezul, se lasă câteva secunde, apoi se adaugă apă și se lasă la fiert pe foc mic (cantitatea de apă, dublul cantității de orez). Ceapa se curăță și se spală, se taie în rondele, se condimentează cu sare și piper și se amestecă ușor împreună cu muștarul și zeama de lămâie. Se încinge restul de ulei într-o altă tigaie, se pune pieptul de pui și se dă focul mare pentru a se rumeni bine bucățile de carne. După ce carnea s-a rumenit, se adaugă ceapa amestecată cu muștar și orezul fiert, apoi se mai lasă totul la foc mic, aproximativ 10 minute.

GASTRONOMUS

Astrologie

MAI

01-10. Zodia: **Taur.** Horoscop: frumos, simplu, muncitor, priceput în afaceri, cinstit, iute la mânie

11-20. Zodia: **Taur.** Horoscop: temperament rece și calculat

21-31. Zodia: **Gemeni.** Horoscop: statură mijlocie, bine făcut, plăcut și îndatoritor; nenorociri din partea femeilor

Horoscop general (pentru toți cei născuți în fiecare din zilele lunii martie ale fiecărui an)

01. Binevoitor, bine văzut; **02.** Nervos, gelos; **03.** Sincer, iubitor de dreptate; **04.** Mistic, evlavios; **05.** Bogăție prin căsătorie; **06.** Luptă pentru existență; **07.** Irascibil, agresiv; **08.** Blând, muncitor; **09.** Invidios, îndrăzneț, impulsiv; **10.** Neplăceri din cauza dușmanilor; **11.** Speculații norocoase, prieteni numeroși; **12.** Expus la posibile accidente, răni, căderi; **13.** Să nu fie prea încrezător; **14.** Iuscut, izbânzi asupra inamicilor; **15.** Binevoitor, liniștit; **16.** Bogăție prin muncă, econom; **17.** Ambițios, fără mijloace de ridicare; **18.** Despot, plin de ciudățenii; **19.** Iubitor de lux și bunăstare; **20.** Înalte situații prin protecția prietenilor sinceri; **21.** Funcții importante datorită anturajului; **22.** Înclinații spre militarie; **23.** Însușiri artistice, poetice și muzicale; **24.** Mărinimos, situații înalte; **25.** Carieră strălucită prin armată; **26.** Om de legi, iubitor de dreptate; **27.** Liniștit, iubitor de viață familială; **28.** Disciplinat, neplăceri conjugale; **29.** Bunăstare, funcționar destoinic; **30.** Binevoitor, milos, înclinații medicale; **31.** Prietenos, înțelegător, bun terapeut.

Caracteristicile de mai sus sunt chestiuni generale, nu trebuie tratate ca fiind infailibile.

Astrolab

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

